

XXXIII.

D'ēimēr jě lānķī, dōnt jě nē vī nē mēr,
T'ēimānt tē pārsūi : Tōē tū mē hēs ế fūis.
Biēn kě jě mērē d'āmār, n'ān pūis dējīstēr,
Plūs jě mē sān trētēr māl,
5 Plūs jě tē sēr ōstīnē.

Sī kěkě pītīē sē trǎvē kǎchē sǎ-lě rōchīēr dē tōn kēr,
Jě nē rēkiēr-pās lě biēn kě jě kōnōē kě tū mē dōēs :
Sī tū nē vēs mē kārđēr krǔělē fē-mōē mǎrīr ·><·

Aprēs avoēr vu ton krasīēs rekard

- 10 Riēn plus ne pui-vōēr riēn ke je trēve beō.
Éinsi ke sīre je fon d'un fē me brūlant.
Tōē ki le vōēs ne t'an đōōs,
Tōē tu te ris t'an mokant.
Tǎte vive tōē miņone tu ęs dan le-profond de mon kēr :
15 Je ne resōē pǎr le fruit de mon amār ke le dēđēiņ.
Nī tu ne vēs me sōōvēr nī ne me vēs pas tuēr ·><·